

Arrest

nr. 46 302 van 13 juli 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN LAER en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger van Igbo origine te zijn afkomstig van het dorp Ezinihitte Mbaise in Imo State. In 1998 hadden uw ouders niet voldoende geld om uw schoolgeld te betalen zodat u kon deelnemen aan het eindexamen. Uw ouders regelden een huwelijk met P. N. (...) van Igbo origine. U weigerde het huwelijk. U werd in april 2000 gedwongen met hem te trouwen, omdat uw ouders geen geld hadden om u te onderhouden. P. (...) nam u mee naar het huis van zijn moeder, waar jullie enkele weken verbleven. Zijn moeder regelde met enkele vrouwen uw besnijdenis. Enkele weken na uw besnijdenis werd u naar uw man in Lagos gebracht. U werkte in het restaurant dat eigendom was van uw man in de wijk Mile 12, Lagos. De eerste maanden van uw huwelijk verliepen goed. Na een half jaar werd uw man ongerust, omdat u nog niet zwanger was. In het ziekenhuis werd jullie gezegd dat er geen probleem was. Na enkele maanden kreeg u erge maagpijn en u bloedde vaak. In 2001 ging u

terug naar de dokter, die u meldde dat u cystes had aan de eierstokken. De dokter deed een kijkoperatie, maar u voelde geen beterschap. U werd door uw man geslagen en uw gezondheid verslechterde. P. (...) en zijn familie beschuldigden u ervan een heks te zijn, omdat u geen kinderen kon krijgen. U werd beledigd en slecht behandeld. Na uw tweede operatie in 2005 geraakte u nog niet zwanger. De dokter had u gezegd dat de cystes steeds konden terugkomen en u moeilijker zwanger kon geraken. Uw man wilde uw behandeling niet verder zetten. U werd door uw man en zijn familie verweten en nadat hij u had gesneden op uw borst, stapte u naar de politie. De politie ging naar uw man, maar deed verder niets met uw klacht. Een andere keer ging u nogmaals naar de politie nadat u het bewustzijn was verloren, maar de politie antwoordde dat u moest stoppen met het uw man moeilijk te maken. U geraakte geïsoleerd. In februari 2009 bloedde u opnieuw erg. U voelde zich erg slecht en de dokter verwees u door naar een groter ziekenhuis. Uw man weigerde dat u in een groter ziekenhuis test zou ondergaan. Hij wilde niet dat u hem geld zou kosten. Hij vertelde aan iedereen dat u kanker had en snel dood zou gaan. Op die manier zou niemand zich vragen stellen over uw dood, want uw man wilde dat u dood ging. Hij zei u dat zolang u leefde, hij niet kon hertrouwen. Op 7 maart 2009 kwam uw man in het restaurant langs en hij vroeg u naar zijn moeder te gaan. De moeder zou met u naar een traditionele dokter gaan. De traditionele dokter zou uitzoeken hoe het komt dat u geen kinderen kan krijgen. U weigerde naar zijn moeder te gaan, omdat zij ook wilde dat u zou sterven. Uw man sloeg u. De mensen in het restaurant probeerden hem tegen te houden, maar uw man nam een mes. P. (...) dreigde ermee u te vermoorden. Een klant Derick haalde uw man van u weg en u kon weglopen. Derick regelde uw vertrek uit Nigeria. U hebt Nigeria verlaten op 14 maart 2009 en op 15 maart 2009 kwam u aan in België. Derick nam u mee naar zijn huis en toonde u pornofilms. Hij zei dat hij geld verdiende met het maken van die films. U zou moeten meespelen in de films omdat hij een groot risico had genomen om u naar België te brengen. U weigerde, waarop Derick u vroeg om 50.000 euro terug te betalen voor uw reis. U ging akkoord en toen hij die avond dronken thuis kwam, vergat hij de deur op slot te doen. U wachtte tot hij sliep en u vertrok. U hebt op 16 maart 2009 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u problemen kende met uw man en zijn familie door uw kinderloosheid en u ervan werd beschuldigd een heks te zijn, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt een gegronde vrees te koesteren voor uw man bij een terugkeer naar Nigeria (zie gehoor CGVS, p.9). Zo verklaart u dat uw man geen moeite deed om u te zoeken, nadat u bij hem vertrokken was. Uw verklaringen bevatten geen concrete aanwijzingen dat u nog steeds door uw man wordt gezocht met het oog op vervolging of om u schade te berokkenen. U stelt dat hij u in het dorp was komen zoeken om er zeker van te zijn dat u er niet meer was en aan uw familie te kunnen zeggen dat u dood was, zodat hij kon hertrouwen (zie gehoor CGVS, p.8). Uw verklaring dat de Igbo polygamie niet toestaan en een man pas kan huwen met een andere vrouw, nadat zijn vrouw is overleden (zie gehoor CGVS, p.8), stemt niet overeen met de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal (zie informatie administratieve dossier). Uit de informatie blijkt dat in de Igbo gemeenschap polygame huwelijken worden aanvaard en zelfs aangemoedigd. Daarbij wordt er veel belang gehecht aan het nageslacht. Het is een van de redenen bij de Igbo's om een tweede vrouw te nemen, wanneer de eerste vrouw kinderloos blijft. Het lijkt dan ook weinig waarschijnlijk dat uw man – gezien de voortplanting wordt gezien als het doel van het huwelijk – zou wachten tot uw dood om een tweede vrouw te trouwen om kinderen te krijgen. Het feit dat u trouwens verklaarde dat polygamie bij de Igbo's niet toegelaten is en dat scheiden niet wordt gedaan bij de Igbo's (zie gehoor CGVS, p. 9), verklaringen die niet overeenstemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie in uw administratief dossier), doet vermoeden dat uw verklaringen met betrekking tot uw huwelijk(sproblemen) niet ernstig zijn of dat u zich alvast onvoldoende hebt geïnformeerd aangaande de mogelijkheden die u had in Nigeria om aan uw beweerde situatie te ontkomen. Uit dezelfde informatiebronnen blijkt trouwens dat Igbo-vrouwen die mishandeld worden door hun man volgens de tradities de mogelijkheid hebben terug te keren naar hun ouders, iets wat u duidelijk niet in overweging hebt genomen aangezien u verklaarde dat scheiden onmogelijk was bij de Igbo's.

In het licht van deze informatie houdt dus uw verklaring dat uw man niet van u kon scheiden, omdat dit niet wordt gedaan bij de Igbo (zie gehoor CGVS, p.9), helemaal geen steek. Het is weinig

aannemelijk dat uw man al die jaren bij u zou blijven, te meer daar hij beweert dat u hem tot last bent en uw vader hem wilde bedriegen (zie gehoor CGVS, p.6). Bovendien is het opmerkelijk dat u zelf negen jaren bij uw man bleef. U stelt dat u met hem getrouwd was en verondersteld werd bij hem te blijven. U voegt toe dat u ziek was en in zijn huis moest blijven (zie gehoor CGVS, p.9). Het is eveneens merkwaardig dat de mensen u kwamen groeten toen gedacht werd dat u ziek was (zie gehoor CGVS, p.6). Het lijkt weinig waarschijnlijk dat u eerst geïsoleerd geraakte en beschuldigd werd een heks te zijn, maar u dan toch bezocht en gegroet werd toen uw man vertelde dat u ziek was.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u verklaart dat u tweemaal naar de politie ging nadat u door uw man in de borst werd gesneden en nadat u het bewustzijn was verloren (zie gehoor CGVS, p.6), zonder dat u aangeeft nadien nog pogingen te hebben ondernomen om zich aan de situatie te onttrekken en uw man te verlaten. U stelt niet naar een vrouwenorganisatie te zijn geweest, omdat u er geen kent (zie gehoor CGVS, p.9). Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat er zeker in de stad Lagos, waar u trouwens woonde, wel degelijk organisaties zijn waar vrouwen een (tijdelijk) verblijf en juridische ondersteuning kunnen vinden (zie informatie administratieve dossier). U hebt aldus de mogelijkheden tot bescherming in uw land van herkomst niet uitgeput.

Verder verklaart u door uw man en zijn familie ervan te worden beschuldigd een heks te zijn omdat u geen kinderen kon krijgen. U stelt dat ook wanneer u van uw man zou scheiden, uw man u als een heks zou blijven beschouwen. Hij zou volgens uw verklaringen denken dat u hem nog zou aanvallen (zie gehoor CGVS, p.9). Deze bewering is gebaseerd op veronderstellingen en vermoedens van uwentwege waarvoor u verder geen concrete elementen aanhaalt. U verklaart bij een terugkeer naar Nigeria geen rustig leven te kunnen leiden; de mensen zullen u uitlachen, omdat ze geloven in hekserij (zie gehoor CGVS, p.10). U brengt echter geen concrete elementen aan die erop wijzen dat u inderdaad geen normaal, waardig leven in Nigeria zou kunnen leiden. Uit uw verklaringen blijkt daarentegen dat u steun kreeg van mensen rondom u die u kwamen groeten toen u ziek was en mensen die u in de zaak steunden tegen uw man (zie gehoor CGVS, p. 6). U krijgt blijkbaar ook steun van uw moeder en nicht, met wie u nog in contact bent sinds uw komst naar België (zie gehoor CGVS, p.8). U haalde bovendien in uw verklaringen aan dat het vooral uw man en zijn familie waren die u beschouwden als heks. U haalt geen ernstige problemen aan met andere mensen uit uw omgeving.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u zich niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen om aan de problemen met uw man en zijn familie te ontkomen. U verklaart dat het probleem zou zijn als uw man u nog in leven zou zien (zie gehoor CGVS, p.8 en p.9). U stelt dat u nergens naartoe kan waar u niemand kent (zie gehoor CGVS, p.9). Uw verklaring dat wanneer u een tijdje ergens verblijft, mensen u beter zullen leren kennen en zullen te weten komen wat er aan de hand was (zie gehoor CGVS, p.8) en daardoor problemen zullen maken voor u, is opnieuw gebaseerd op veronderstellingen en vermoedens, waarvoor u verder geen concrete elementen aanbrengt. Er mag verwacht worden dat u eerst alle mogelijke oplossingen en maatregelen zou nagaan en overwegen alvorens u besluit uw land van herkomst te verlaten en internationale bescherming te vragen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Het geboortecertificaat (n°13601 dd.14.4.2000) bevat identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. De brief van uw moeder betreft persoonlijke briefwisseling en bevat geen objectieve aanwijzing van uw beweerde vrees. De waarachtigheid van (de inhoud van) het document kan niet worden nagegaan aangezien het geen officieel document betreft.

Het medische attest van Dr J. (...) dd.23.3.2009 stelt dat u littekens vertoont op uw linkerborst, op uw linkervoorarm en op uw rechterarm. Volgens uw verklaringen aan dokter werd u geslagen en mishandeld door uw man en lijdt u sindsdien aan meerdere pijnen en hoofdpijn. Het medische attest van Dr B. (...) dd.14.4.2009 stelt dat u besneden bent en u hiervan medische gevolgen hebt. De voorgestelde behandeling bestaat uit een regelmatige medische opvolging en een reconstructie. Het medische attest van Dr J. (...) dd.13.5.2009 stelt dat u lijdt aan een acute ziekte die opvolging vereist, dewelke niet in het land van herkomst kan worden gegarandeerd. Er wordt aangeraden om de gynaecologische opvolging af te wachten alvorens een beslissing te nemen. Het medische attest van Dr J. (...) dd.10.6.2009 herneemt de bovenvernoemde littekens en vermeldt dat u een kijkoperatie onderging en geopereerd werd aan de blaas, waardoor u twee bijkomende littekens aan de buik vertoont. Het medische attest van Dr J. (...) dd.1.10.2009 stelt dat u besneden bent en cystes aan de eierstokken had, waarvoor u in april 2009 bent gehospitaliseerd voor een ovarioectomie en hysterectomie. Het attest vermeldt een gynaecologische opvolging en een risico op mutilatie bij een

terugkeer naar het land van herkomst. Het medische attest van Dr B. (...) dd.15.12.2009 stelt dat er bij u een totale verwijdering van de clitoris is gebeurd.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de medische attesten betreffende de littekens en besnijdenis geen bewijs inhouden van de door u aangehaalde problemen aangezien de omstandigheden waarin deze letsels werden opgelopen hierin niet worden toegelicht. Er dient bovendien te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde overige medische problemen (in verband met uw eierstokken en baarmoeder) geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U verklaart dat u uw land van herkomst ook verlaten hebt omdat u geen medische behandeling kon krijgen in Lagos (zie gehoor CGVS, p.8). U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Het attest van de psycholoog K. I. 't Z. (...) dd.30.11.2009 stelt dat u sinds 8 oktober 2009 twee keer op raadpleging bent geweest. U sprak met de psycholoog over uw medische problemen door dewelke u meerdere jaren van geweld en mishandeling door uw echtgenoot kende en waardoor u uitgesloten werd van de gemeenschap. Een terugkeer naar uw land van herkomst is volgens de psycholoog tegenaangewezen, gezien een adequate behandeling er niet voor handen is. Voor wat betreft de relatie tussen uw huidige situatie met de feiten in het land van herkomst zoals beweerd door de arts moet gesteld worden dat deze bewering enkel en alleen steunt op gegevens door u aangebracht. Er moet verder gesteld worden dat geen enkel medisch attest van die aard is dat het een formeel bewijs zou vormen voor de door u aangehaalde feiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste en enig middel roept verzoekster de schending in van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, evenals de schending van de motiveringsverplichting van artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.1.2. In wat als het eerste onderdeel van het enig middel kan worden aanzien:

betreffende de huwelijksgewoonten bij de christelijke Igbo:

- heeft verzoekster vooreerst kritiek op de door het CGVS gebruikte informatiebron (tekst 'Marriage among the Igbo of Nigeria' door Celestine A.Obi). Zij meent dat deze van een bedenkelijk allooi en niet-academisch te noemen is. Verzoekster wijst erop dat in vermelde tekst staat dat 'hoewel polygamie gepraktiseerd wordt, monogamie het normale type van huwelijk is en dat het aantal monomgame huwelijken dat van de polygame veruit overtreft' (p.6). Verder wordt aangevuld dat 'de christelijke religie die het goed doet in Igboland leert dat een echt huwelijk monogaam is en dat de polygamie verlaten moet worden' (p.10);
- voert verzoekster aan dat zij en haar hele omgeving christelijk zijn. Zoals algemeen geweten aanvaardt deze religie naast polygamie ook de echtscheiding niet. Dat zij niet het onderscheid weet te maken tussen de traditie van haar stam en haar religie als oorzaak van het feit dat er zelden of nooit uit de echt gescheiden wordt, hoeft haar in dit kader niet aangewreven worden;
- verwijst verzoekster naar de in het administratief aanwezige informatie van het UNHCR (Refworld) waarin gewezen wordt op de ellendige toestand van een gescheiden vrouw;
- werpt verzoekster op dat slechts 2 van de 8 relevante pagina's van het door het CGVS gehanteerde Nederlands Ambtsbericht toegevoegd zijn. Verzoekster citeert betreffende de mogelijkheden tot bescherming uit het Nederlands Ambtsbericht (p.53, 54). Zij meent dat het de overheid is die slachtoffers van vervolging dient te beschermen en niet NGO's die tijdelijke en beperkte opvang aanbieden. Verzoekster heeft hulp gezocht bij de bevoegde autoriteiten, zij ging tweemaal naar de politie en de politie weigerde tweemaal haar te helpen. Dat dit de gebruikelijke gang van zaken is bij huiselijk geweld blijkt uit de niet-toegevoegde pagina's 48, 49 en 50 uit het Ambtsbericht (stuk 3 inventaris verzoekschrift). Zij meent dat haar beschrijving van de situatie in Nigeria beter overeenkomt met de werkelijkheid dan die van het CGVS.

Betreffende genitale verminking en haar medische toestand:

- plaatst verzoekster vraagtekens bij de beoordeling van haar medische problemen. Zij wijst op de mogelijkheid dat deze een direct gevolg zijn van de genitale verminking en daardoor dus wel verband houden met asiel en/of subsidiaire bescherming;
- verwijst verzoekster vervolgens naar gespecialiseerde websites die de gevolgen van verminking opsomt en naar de *'Guidance note on refugee claims relating to female genital mutilation'* (mei 2009) van UNHCR. Verzoekster meent dat de genitale verminking, die haar aangedaan is door haar schoonfamilie, in combinatie met de mishandeling door haar echtgenoot, haar inderdaad zeer ernstige kwetsuren heeft veroorzaakt. Tien jaar en enkele operaties (de laatste in België) later heeft zij nog steeds fysieke en psychische pijn. Een terugkeer naar haar land van herkomst zou ondraaglijk zijn voor haar. Zij heeft bovendien eigenlijk een hersteloperatie nodig om opnieuw een normaal leven te kunnen leiden, maar bij een gedwongen terugkeer is het risico om opnieuw verminkt te worden in haar geval zeer groot (zie hiervoor de medische attesten).

Betreffende de toekomstperspectieven in Nigeria bij een eventuele gedwongen terugkeer:

- meent verzoekster dat haar echtgenoot haar reeds lang dood wenste en reeds verscheidene pogingen ondernomen heeft om haar te laten sterven (messteek in de borst, geen medische verzorging bij vermoeden van ernstige aandoening). Hij zal opgelucht geweest zijn dat zij verdwenen is. Bij terugkeer kan zij zich echter niet naar Lagos of het dorp van haar ouders begeven aangezien hij dan vlug te weten zal komen dat zij nog leeft. Zij wijst er verder op dat zij in haar situatie helemaal geen normaal, waardig leven zou kunnen leiden indien zij gedwongen moet terugkeren naar Nigeria. Zij kan niet terug naar haar vroegere woonplaatsen en wanneer ze zich elders zou vestigen zou ze ofwel elk sociaal contact moeten mijden om zodoende niet over haar verleden te moeten spreken ofwel in een leugen moeten verder leven. Verzoekster verwijst naar de reeds vermelde tekst over de Igbo aangaande het lot van een onvruchtbare vrouw. Vervolgens verwijst zij naar informatie uit het ambtsbericht en reeds vermelde UNHCR Guidelines over de positie van alleenstaande vrouwen die niet kunnen rekenen op steun van familieleden;
- meent verzoekster dat zij, in tegenstelling tot wat het CGVS beweert, helemaal niet gesteund wordt door haar omgeving en verwijst zij naar haar verklaringen tijdens het interview op het CGVS (p.6). Het feit dat zij in dit verband verklaarde dat de mensen haar kwamen groeten was niet om haar te ondersteunen maar uit nieuwsgierigheid naar de aanblik van een heks met een dodelijke kanker.

Verzoekster besluit dat zij het slachtoffer van vervolging is *"op basis van het feit dat zij een (onvruchtbare) vrouw is (sociale groep zoals vermeld in de Conventie van Genève)"*.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Verzoekster werd ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV. Op de vraag naar haar vrees in geval van terugkeer naar Nigeria verklaart zij enerzijds te vrezen niet geaccepteerd te worden door de gemeenschap en anderzijds dat haar man haar dreigt te doden. Gevraagd naar de verblijfplaats van haar man verklaart ze dat hij in Nigeria verblijft, en bij nadere vraagstelling stelt ze dat hij in Lagos woont. Op de expliciete vraag of verzoekster weet waar haar man verblijft, antwoordt ze ontkennend, net zoals ze ontkennend antwoordt op de vraag of haar man weet waar zij thans verblijft.

2.2.3. Uit verzoeksters relaas blijkt dat de grondslag van haar asielaanvraag gelegen is in het feit dat zij omwille van haar onvruchtbaarheid mishandeld en vernederd werd door haar echtgenoot. Dit betreft een probleem dat zich situeert binnen haar gezinsleven, waarbij wordt vastgesteld dat verzoekster en haar echtgenoot van elkaar onwetend zijn waar ze zich bevinden en uit haar verklaringen blijkt dat zij slechts vermoedt dat haar man zich in Lagos bevindt (cf. *supra*) zodat de actualiteit en gegrondheid van haar vrees ten aanzien van haar man niet wordt aangetoond. Dit klemmt des te meer daar verzoekster verklaarde: *"(h)ij deed geen moeite om me te zoeken omdat hij net blij was dat ik weg was en er van uit kon gaan dat ik dood was"* (administratief dossier, stuk 5, p.8).

Verzoeksters onvruchtbaarheid en de mishandelingen binnen het huwelijk hebben geen nexus met de criteria van de vluchtelingendefinitie daar het persoonlijke problemen binnen een huwelijksrelatie betreffen. In de mate dat verzoekster aanvoert geen bescherming van de overheid te kunnen krijgen dient vooreerst opgemerkt te worden dat een nalatige houding van de politiedienst - te dezen in 2002 en 2005 (ibid., p.9) - om haar klachten te registreren niet noodzakelijk leidt tot de onmogelijkheid om bescherming te bekomen. Verzoekster toont evenmin aan dat deze nalatige behandeling het gevolg zou zijn van een doelbewust optreden door de Nigeriaanse overheid.

Waar verzoekster aanvoert dat bij een terugkeer naar haar land van herkomst zij geen menswaardig leven kan hebben omdat haar man snel te weten zal komen dat zij terug is in Lagos of het dorp van haar ouders, dient vooreerst te worden vastgesteld dat zij niet aantoonbaar dat haar man - wiens verblijfplaats haar onbekend is en waarvan zij slechts vermoedt dat hij in Lagos is - kennis zou kunnen krijgen van haar terugkeer dan wel verblijfplaats in Lagos, gelet op de miljoenenpopulatie aldaar. Verzoekster toont evenmin aan waarom zij zich niet elders zou kunnen vestigen in Nigeria aangezien ze reeds in een restaurant heeft gewerkt en aldus professionele vaardigheden bezit die haar toelaten te voorzien in haar levensonderhoud.

Verzoekster toont niet in concreto aan dat er een rechtstreekse causale link is tussen ondergane besnijdenis en de medische problematiek van haar eierstokken en baarmoeder. Verzoekster toont evenmin in concreto aan dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst het risico loopt om opnieuw besneden te worden. Waar ter terechtzitting wordt gesteld dat zij opnieuw besneden zou worden in het kader van een hersteloperatie die nadien zou worden ongedaan gemaakt, dient er op te worden gewezen dat haar besnijdenis gebeurde door tussenkomst van de familie van haar man waarvan zij thans niet weet waar hij zich bevindt zodat zij deze vrees niet aannemelijk maakt.

Ten overvloede wordt opgemerkt dat, in de mate dat de partijen zich beroepen op de informatie met als titel *"Marriage among the Igbo of Nigeria"*, deze niet in aanmerking kan worden genomen omdat deze informatie enerzijds dateert van 1970 en omwille van de veranderlijke maatschappelijke zeden en gewoontes bezwaarlijk actueel is en anderzijds afkomstig is uit een niet-gepubliceerde doctoraats thesis (*"unpublished doctoral thesis"*) zodat er geen wetenschappelijke waarde kan aan worden gehecht.

2.2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.1. In wat als een tweede onderdeel van het enig middel kan worden gelezen, voert verzoekster, in het raam van de subsidiaire beschermingsstatus, aan dat *"zij bij een gedwongen terugkeer een reëel risico op ernstige schade [loopt], m.n. een herhaling van de onmenselijke behandelingen die zij reeds onderging, en zelfs op overlijden gezien haar medische toestand die van het voormelde een gevolg is"*.

3.2. Gelet op het gestelde sub 2.2.3. inzake het risico op herhaling van de handelingen toont verzoekster, tevens gelet op de verwijzing in voormeld artikel naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet inzake ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven, niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS